ଏସ୍. ରଙ୍ଗାରାଜୁ ନାଇଡୁ

ବନାମ

ଏସ୍. ଥିରୁବରକ୍କାରସୁ

ମାର୍ଚ୍ଚ 8, 1995

[କେ. ରାମାସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ବି. ଏଲ. ହଂସାରିୟା, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନିଦାନ ଅଧିନିୟମ, 1963 :

ବଚନ ପତ୍ର- ବକେୟା ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନ- ସହପାର୍ଶ୍ୱିକ ପ୍ରତିଭୂତି ଚୁକ୍ତିନାମା ଭାବରେ କିଛି ଜମି ବିକ୍ରୟ କରିବା ପାଇଁ ରାଜିନାମା - ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ପାଇଁ ମକଦ୍ଦମା- ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ବିଚରାଦେଶ ହୋଇଥିବା ମକଦ୍ଦମା ଏବଂ ପ୍ରଥମ ଅପିଲୀୟ ଅଦାଲତ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇଥିଲା-ସୁଧ ସହିତ ଟଙ୍କା ଆଦାୟ ହେଉଛି ମକଦ୍ଦମାର ପ୍ରମୁଖ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ, ନ୍ୟାୟାଳୟର ସ୍ୱେଚ୍ଛାଧିକାର ରହିଛି ଏବଂ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ନୁହେଁ- ଏପରି ପ୍ରତିକାର ପ୍ରଦାନ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ ।

ଭାରତ ସମ୍ବିଧାନ, 1950 :

ଅନୁଚ୍ଛେଦ 13-ନିମ୍ନ ଅଦାଲତମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରୟୋଗ କରାଯାଇଥିବା ସ୍ୱେଚ୍ଛାଧିକାର - ସାଧାରଣତଃ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରାଯାଏ ନାହିଁ କିନ୍ତୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରାଯାଇପାରେ ।

ଆବେଦନକାରୀ ଉତ୍ତରଦାତା ଏବଂ ତାଙ୍କ ଭାଇଙ୍କଠାରୁ କିଛି ଋଣ ନେଇଥିଲେ । ଉତ୍ତରଦାତା ଏବଂ ତାଙ୍କ ଭାଇ ଋଣ ଆଦାୟ କରିବା ପାଇଁ ତିନୋଟି ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିଥିଲେ । ବକେୟା ଅର୍ଥରାଶି ପରିମାଣ 35,500 ଟଙ୍କା ଥିଲା, ଯାହା 20,000 ଟଙ୍କା ଦେୟ ପରେ 15,500 ଟଙ୍କାରେ ପହଞ୍ଚିଲା ।

ଆବେଦନକାରୀ 15,500 ଟଙ୍କାରେ ପ୍ରତିବର୍ଷ 9% ସୁଧ ସହିତ ଏକ ବଚନପତ୍ର ଦେଇଥିଲେ । ସେହି ଦିନ ସେ ସମାନ ବଚନପତ୍ର ଋଣ ପରିଶୋଧ ପାଇଁ ଏକ ବିକ୍ରୟ ଚୁକ୍ତିନାମା ମଧ୍ୟ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁଥିରେ ତିନୋଟି ଜମି ବିକ୍ରୟ କରିବାକୁ ରାଜି ହୋଇଥିଲେ । ଉତ୍ତରଦାତା ଚୁକ୍ତିନାମାର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ ପାଇଁ ଏକ ଦେୱାନୀ ମାମଲା ଦାୟର କରିଥିଲେ । ବିଚାରଣ

ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ମକଦ୍ଦମାରେ ବିଚରାଦେଶ କରିଛନ୍ତି । ଏହାକୁ ପ୍ରଥମ ଅପିଲୀୟ ଅଦାଲତ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନରେ ନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଏହି ଆବେଦନରେ, ଆବେଦନକାରୀ ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇଥିଲେ ଯେ ବିକ୍ରୟ ଚୁକ୍ତିନାମା କେବଳ ବଚନପତ୍ରର ସମାନ୍ତରାଳ ଥିଲା ଏବଂ ଏହି ଚୁକ୍ତିନାମା ଅନୁଯାୟୀ ଜମି ବିକ୍ରୟ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ଏକମତରେ ସହମତି ନଥିଲା ।

ଉତ୍ତରଦାତା ଯୁକ୍ତି ଦେଇଥିଲେ ଯେ ନିମ୍ନ ଅଦାଲତଗୁଡ଼ିକ ସ୍ୱେଚ୍ଛାଧିକାର ବ୍ୟବହାର କରୁଥିବାରୁ, ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ **136** ଅନୁଯାୟୀ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରିବାର କୌଣସି ଆବଶ୍ୟକତା ନାହିଁ ।

ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଆବେଦନଟିର ସମାଧାନ କରି,

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ **:1.** ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ମହାଜନ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଦେୟ ଥିବା ବକେୟା ରାଶି ଆଦାୟ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ । ଯେହେତୁ ଆବେଦନକାରୀ ବଚନ ପତ୍ରରେ ବକେୟା ରାଶି ପୈଠ କରିବାର ସ୍ଥିତିରେ ନଥିଲେ, ସେ ସମ୍ପତ୍ତି ବିକ୍ରୟ କରିବା ପାଇଁ ଚୁକ୍ତିନାମା କରିଥିଲେ ଏବଂ ଚୁକ୍ତିନାମାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିଲା । ଯଦିଓ ଆବେଦନକାରୀ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପତ୍ତି ବିକ୍ରୟ କରିବାକୁ ରାଜି ହୋଇଥିଲେ, ତଥାପି ମୁଖ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେବ ସୁଧ ସହିତ ବକେୟା ରାଶି ଆଦାୟ କରିବ । ଯିଏ ନିରପେକ୍ଷତା ଦାବି କରନ୍ତି, ସେ ନିରପେକ୍ଷ ହେବ ଉଚିତ । ନ୍ୟାୟାଳୟ ପାଖରେ ସ୍ୱେଚ୍ଛାଧୀକାର ରହିଛି । ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ନୁହେଁ । ଏହା ପ୍ରତ୍ୟେକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ । **[619- F-G]**

2. ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ତାଙ୍କ ମକଦ୍ଦମାରେ ବାର୍ଷିକ **12%** ସୁଧ ସହିତ **21,000** ଟଙ୍କା ଆଦାୟ ପାଇଁ ବିକଳ୍ପ ପ୍ରତିକାର ଦାବି କରିଥିଲେ । **15,500** ଟଙ୍କା ଉପରେ ବାର୍ଷିକ **12%** ସୁଧ ସହିତ **21,000** ଟଙ୍କା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ । ତେଣୁ, ଏହି ମାମଲାର ତଥ୍ୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ମକଦ୍ଦମାରେ ଆବଶ୍ୟକ ବିକଳ୍ପ ପ୍ରତିକାର ପ୍ରଦାନ କରି ନ୍ୟାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ, ଅର୍ଥାତ୍ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାବି କରାଯାଇଥିବା ବାର୍ଷିକ **12** ପ୍ରତିଶତ ସରଳ ସୁଧ ସହିତ ତାଙ୍କ ବକେୟା ଟଙ୍କା ଫେରସ୍ତ ପାଇଁ ବିଚରାଦେଶ । ନିମ୍ନ ଅଦାଲତଗୁଡ଼ିକର ବିଚରାଦେଶ କୁ ତଦନୁସାରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇଛି

ଏବଂ ମକଦ୍ଦମା ତାରିଖରୁ ପୁନଃପ୍ରାପ୍ତି ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ 12% ସୁଧ ସହିତ 21,000 ଟଙ୍କା ପାଇଁ ଏକ ଅର୍ଥ ବିଚାରାଦେଶ ହେବ l [619- H, 620-A-B]

3. ଆବେଦନକାରୀ ଏହି ଆଦେଶ ତାରିଖରୁ ଛଅ ମାସ ଅବଧି ମଧ୍ୟରେ ଏହି ଟଙ୍କା ଦେୟ ଦେବାକୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଛନ୍ତି l ଯଦି ସେ ବକେୟା ଥିବା ପରିମାଣର ପରିଶୋଧରେ ଖିଲାପ କରନ୍ତି, ତେବେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ପାଇଁ ବିଚରାଦେଶ ନିଶ୍ଚିତ ହେବ l [620- C]

ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 3140/1986 l

S.A. ସଂଖ୍ୟା 197/1986ରେ ମାଡ୍ରାସ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 2.4.86 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ l

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ଏମ୍. ଏନ୍. କ୍ରିଷ୍ଣାମଣି ଏବଂ ଟି. ରାଜା l

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ କେ. ଆର. ଚୌଧୁରୀ l

ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

ଏହି ଆବେଦନ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ମାଡ୍ରାସ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ଏକକ ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାରିତ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 197/86ରେ ଏପ୍ରିଲ 21, 1986 ତାରିଖରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ରାୟ ଏବଂ ବିଚରାଦେଶରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଛି l ଏହି ତଥ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ଅତି ସରଳ l ଉତ୍ତରଦାତା ତିନୋଟି ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିଥିଲେ : ଉତ୍ତରଦାତା ଏବଂ ତାଙ୍କ ଭାଇଙ୍କଠାରୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଆଯାଇଥିବା କିଛି ପରିମାଣର ଆଦାୟ କରିବା ପାଇଁ, ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଅଧସ୍ତନ ବିଚାରପତି, ସେଲମଙ୍କ ଠାରେ, ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା O.S.ସଂଖ୍ୟା 27/63 ଏବଂ 53/63 ଏବଂ ତାଙ୍କ ଭାଇ ସଥପ୍ପା ଚେଟିଆରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା O.S.ସଂଖ୍ୟା 32/63 l ଏଥିପାଇଁ ଦେୟ ହୋଇଥିବା ବକେୟା ରାଶି ମୋଟ 35,500 ଟଙ୍କା ଥିଲା, ଯାହା 20,000 ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନ ପରେ 15, 500 ଟଙ୍କା ରହିଥିଲା l ତେଣୁ, ଡିସେମ୍ବର 30, 1977 ରେ, ଆବେଦନକାରୀ ବାର୍ଷିକ 9% ସୁଧ ସହିତ 15,500 ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ଏକ ବଚନ ପତ୍ର, Ex.A-1 କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କଲେ l ସେହି ସମାନ ଦିନ, ଆବେଦନକାରୀ ସମାନ ବଚନ ପତ୍ର ଋଣ ପରିଶୋଧ ପାଇଁ ଏକ ବିକ୍ରୟ ଚୁକ୍ତିନାମା ମଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଯେହେତୁ ସେ ତାହା ଦେବାର ସ୍ଥିତିରେ ନଥିଲେ, ସେ ସମାନ କର ସମନରେ 7,500 ବର୍ଗଫୁଟ ପରିମିତ ତିନୋଟି ଜମି ବିକ୍ରି କରିବାକୁ ରାଜି ହୋଇଥିଲେ, ଅର୍ଥାତ୍ 15,500 ଟଙ୍କା

। ଯେହେତୁ ଆବେଦନକାରୀ ବିକ୍ରୟ ଦଲିଲ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରି ନଥିଲେ, ଉତ୍ତରଦାତା ଚୁକ୍ତିନାମାର ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ ପାଇଁ ଅଧସ୍ତନ ବିଚାରପତିଙ୍କ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଦେୱାନୀ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରିଥିଲେ । ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହାକୁ ବିଚରାଦେଶ ଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଅପିଲୀୟ ଅଦାଲତ ସହମତ ହୋଇଛନ୍ତି ଯେ ଚୁକ୍ତିନାମାଟି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯିବ । ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବେଦନରେ ଏହା ନିଶ୍ଚିତ ହୋଇଥିଲା । ତେଣୁ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନ ।

ଯଦିଓ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଯୁକ୍ତି ଦର୍ଶାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ ଯେ ବିକ୍ରୟ ଚୁକ୍ତିନାମା କେବଳ ବଚନ ପତ୍ରର ସମାନ୍ତରାଳ ଥିଲା ଏବଂ ଚୁକ୍ତିନାମା ଅନୁଯାୟୀ ଜମି ବିକ୍ରୟ କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ଏକମତରେ ସହମତି ନଥିଲା ବରଂ କେବଳ ଏକ ସହପାର୍ଶ୍ୱିକ ପ୍ରତିଭୂତି ଭାବରେ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତର ଦେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ନିଷ୍କର୍ଷ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ଏହା ସହପାର୍ଶ୍ୱିକ ପ୍ରତିଭୂତି ଭାବରେ ନୁହେଁ, ବରଂ ଏକ ବିକ୍ରୟ ଚୁକ୍ତିନାମା ଭାବରେ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଯାହା ସହିତ ଆମେ ବ୍ୟାପକ ଭାବରେ ସହମତ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ପାଇଁ ବିଚରାଦେଶ ନିଶ୍ଚିତ ହେବା ଉଚିତ କି । ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବିଜ୍ଞ ଅଧିବକ୍ତା ଶ୍ରୀ କେ.ଆର. ଚୌଧୁରୀ ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ଦର୍ଶାଇଛନ୍ତି ଯେ, ଯେହେତୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ନିମ୍ନ ଅଦାଲତଗୁଡ଼ିକ ସ୍ୱେଚ୍ଛାଚାରିତା ପ୍ରୟୋଗ କରିଛନ୍ତି, ତେଣୁ ସମ୍ବିଧାନର ଅନୁଚ୍ଛେଦ 136 ଅନୁଯାୟୀ ସାଧାରଣତଃ ଏଥିରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ସତ୍ୟ ଏହି ଯେ ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ମହାଜନ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଠାରୁ ବକେୟା ଅର୍ଥ ଆଦାୟ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥିଲେ । ଯେହେତୁ ଆବେଦନକାରୀ ବଚନ ପତ୍ରରେ ଥିବା ବକେୟା ରାଶି ପରିଶୋଧ କରିବାର ସ୍ଥିତିରେ ନଥିଲେ, ସେ ସମ୍ପତ୍ତି ବିକ୍ରୟ ପାଇଁ ଚୁକ୍ତିନାମା କରିଥିଲେ ଏବଂ ଚୁକ୍ତିନାମାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରାଯାଇଥିଲା । ଯଦିଓ ଆବେଦନକାରୀ ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପତ୍ତି ବିକ୍ରୟ କରିବାକୁ ରାଜି ହୋଇଥିଲେ, ତଥାପି ପ୍ରମୁଖ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେବ ସୁଧ ସହିତ ବକେୟା ଆଦାୟ । ଯିଏ ନିରପେକ୍ଷତା ଦାବି କରନ୍ତି, ସେ ନିରପେକ୍ଷ ହେବ ଉଚିତ । ନ୍ୟାୟାଳୟ ପାଖରେ ସ୍ୱେଚ୍ଛାଧୀକାର ରହିଛି । ନ୍ୟାୟାଳୟ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ନୁହେଁ । ଏହା ପ୍ରତ୍ୟେକ ମାମଲାରେ ତଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିସ୍ଥିତି ଉପରେ ନିର୍ଭର କରେ ।

ଠିକ୍ ଭାବରେ, ଉତ୍ତରଦାତା ତାଙ୍କ ମକଦ୍ଦମାରେ ବାର୍ଷିକ 12% ସୁଧ ସହିତ 21,000 ଟଙ୍କା ଆଦାୟ ପାଇଁ ବିକଳ୍ପ ପ୍ରତିକାର ଦାବି କରିଥିଲେ । 15,500 ଟଙ୍କା ଉପରେ ବାର୍ଷିକ 12% ସୁଧ ସହିତ 21,000 ଟଙ୍କା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ । ତେଣୁ, ଏହି ମାମଲାର ତଥ୍ୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ଆମେ ଭାବୁଛୁ

ଯେ ମକଦ୍ଦମାରେ ଆବଶ୍ୟକ ବିକଳ୍ପ ପ୍ରତିକାର ପ୍ରଦାନ କରି ନ୍ୟାୟ ମିଳିପାରିବ, ଅର୍ଥାତ୍ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାବି କରାଯାଇଥିବା ବାର୍ଷିକ 12% ସରଳ ସୁଧ ସହିତ ତାଙ୍କ ପ୍ରାପ୍ୟ ଟଙ୍କା ଫେରସ୍ତ ପାଇଁ ବିଚରାଦେଶ । ନିମ୍ନ ଅଦାଲତଗୁଡ଼ିକର ବିଚରାଦେଶ କୁ ତଦନୁସାରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇଛି ଏବଂ ମକଦ୍ଦମା ତାରିଖରୁ ପୁନରୁଦ୍ଧାର ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ 12% ସୁଧ ସହିତ 21,000 ଟଙ୍କା ପାଇଁ ଏକ ଅର୍ଥ ବିଚାରାଦେଶ ହେବ । ନିମ୍ନ ଅଦାଲତର ବିଚରାଦେଶ ରେ ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇଛି ।

ଆବେଦନକାରୀ ଆଜିଠାରୁ ଛଅ ମାସ ମଧ୍ୟରେ ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଛନ୍ତି । ଯଦି ସେ ବକେୟା ରାଶିର ଦେୟ ଦେବାରେ ଖିଲାପ କରନ୍ତି, ତେବେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ କାର୍ଯ୍ୟକାରିତା ପାଇଁ ବିଚରାଦେଶ ନିଶ୍ଚିତ ହେବ ।

ଜି. ଏନ୍. ଆବେଦନକୁ ସମାଧାନ କରାଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମା ରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

ସୁମିତ୍ରା ସାହୁ ,ଅନୁବାଦିକା,

ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।